

HECTOR MALOT

Singur pe lume

Traducere de Haralamb G. Lecca

Prefață de Lucian Pricop

EDITURA CARTEX 2000

CUPRINS

Romanul copilăriei copilului francez (Lucian Pricop).....	7
PARTEA ÎNTÂI	
I – În sat	13
II – Tatăl vitreg.....	20
III – Trupa lui Vitalis.....	28
IV – Casa părintească.....	38
V – La drum	45
VI – Cum am început.....	51
VII – Învăț să citesc	61
VIII – Peste munți și văi	68
IX – Uriașul cu cizme de șapte coți	71
X – La judecată	78
XI – Pe vapor	88
XII – Întâiul meu prieten.....	107
XIII – Copil găsit	119
XIV – Lupi și zăpadă	126
XV – Inimioara	143
XVI – Sosirea la Paris.....	154
XVII – „Padrone“ din strada Lourcine	160
XVIII – Carierele de piatră de la Gentilly	173
XIX – Lise.....	181
XX – Grădinar.....	191
XXI – Familia risipită	197

ROMANUL COPILĂRIEI COPILULUI FRANCEZ

Unul dintre cei mai citați scriitori francezi din toate timpurile, Hector Malot (1830-1907) este autorul a mai multe romane, dintre care cel mai popular este *Singur pe lume*. A fost dedicat fiicei lui, Lucie: „În timp ce scriam această carte, mă gândeam tot timpul la tine, copila mea, și numele tău îmi venea în fiecare clipă pe buze. O să-i placă lui Lucie? O va interesa pe Lucie?...“ se întreabă Hector Malot la începutul cărții sale.

Publicat în anul 1878, romanul spune povestea tristă a unui copil francez din secolul al XIX-lea. Micuțul Rémi, „un copil găsit“, crescut o vreme de mama Barberin, devine obiect de tranzație a bătrânului Barberin, soțul acesteia, care sperase că va putea obține o recompensă din partea familiei care îl abandonase pe Rémi. În cele din urmă, îl vinde lui signor Vitalis, muzicant și „conducătorul unei trupe ambulante de animale savante“ (cățelușul Capi, alți doi câini dresați și o maimuță).

Oprindu-se în fiecare sat pentru a da reprezentații de circ, micul Rémi îndură foamea și frigul. Signor Vitalis, celebru cântăreț odinioară, moare înghețat de frig, în fața unei porți, într-o mahala, după ce, în prealabil, fusese arestat și întemnițat preț de câteva luni dintr-o vină neînsemnată, lăsându-l astfel singur pe bietul Rémi.

Rémi ajunge pe vasul „Lebăda“, fiind angajat de doamna Milligan, pentru a-l distra pe fiul ei, Arthur, un copil bolnav, obligat să stea tot timpul culcat pe o scândură.

Rémi le istorisește povestea vieții sale, faptul că fusese abandonat și nu avusese prilejul să își cunoască părinții, iar doamna Milligan, o femeie de o bunătate deosebită, îi relatează experiența dramatică a pierderii propriului fiu, pe când acesta avea numai șase ani, a morții soțului ei și nașterii lui Arthur și, nu în ultimul rând, despre eforturile depuse de James Milligan, cumnatul său, de a-i găsi fiul pierdut.

Fericirea de care se bucură Rémi în mijlocul familiei lui Arthur este însă de scurtă durată. Nevoit să plece, Rémi înfruntă alte momente dificile. Însoțit doar de cățelușul Capi, în plină iarnă, Rémi este adăpostit de familia unui grădinar, Acquin, unde se împrietenește cu Lise și frații ei. De aici soarta îl smulge cu brutalitate (grădinarul Acquin ajungând la închisoare pentru neplata unui împrumut bancar), iar micuțul Rémi se întoarce pe drumuri.

Împrietenindu-se cu Mattia, un mic aventurier de origine italiană, însoțiti de cățelușul Capi, cei doi străbat Franța în lung și-n lat, oferind reprezentații muzicale.

După numeroase alte pățanii, Rémi o reîntâlnește pe mătușa Barberin, căreia îi cumpără o vacă.

Totodată intră în posesia unei scrisori de la defunctul Jérôme Barberin, scrisoare care îl pune într-un sfârșit în legătură cu familia sa. Astfel, Rémi își găsește mama, care era nimeni alta decât doamna Milligan, și pe fratele său, Arthur. El are parte, în sfârșit, de căldura unei familii adevărate, visată de atâta vreme.

Lucian Pricop